



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Incarnatio Mystica Sive Christiformitas

Roger, Nicolaus

[Erscheinungsort nicht ermittelt], Anno MDCLXXXIV.

Cap. IV. Iesvs amabilis ob dotes voluntatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37940

speculativam, quàm experimentalem
 & sapidam acquirat: beatæ supparem
 visioni contemplationem JESU affi-
 duam avidè sectetur, & petat, donec
 fornicationem judicet vel momenta-
 neum à Christi contemplatione dis-
 cessum. Denique (d) *instructus in cha-
 ritate, & in omnes divitias plenitudinis in-
 tellectus in agnitionem mysterij Dei Patris,
 & Christi JESU*, discat nihil scire nisi
 JESUM, & hunc Crucifixum.

(d) Col. 2.

CAPUT IV.

*IESVS amabilis ob dotes volun-
 tatis.*

§. I.

QUANTUM amabilitatis ha-
 beat sanctitas vera, nec occultâ
 cogitatione comprehendi potest. Vi-
 de si qua uspiam apparuit etiam in vi-
 vente, ideoque exitus incerti, puta
 in Simeone Stilite, in Bernardo,
 quàm ea rapax animorum fuerit. Si
 virtus in hominum oculos incurre-
 ret,

ret, raperet omnium animos, aje-
 bat quidam nescius veræ sanctitatis.
 Quid si Joannes Baptista, Paulus,
 Augustinus, aut similis quispiam su-
 perne ad nos descenderet conspi-
 cuus, quantâ eum veneratione, quo
 amore prosequeremur! habes ani-
 ma mea in Christo JESU genitum in
 splendoribus sanctorum (a), *Confessio*
& pulchritudo in conspectu eius, sancti-
tas & magnificentia in sanctificatione e-
jus. Ingredere templum humanita-
 tis, vide cum Isaia (b) Dominum se-
 dentem super solium voluntatis ex-
 celsum & elevatum. Vide super illud
 stantes duos Seraphim, amorem Dei
 scilicet & amorem proximi, quo uni-
 co geminoque tota sanctitas conti-
 netur, audi clamantes alterum ad
 alterum: Sanctus, Sanctus, Sanctus
 Dominus JESUS. Verè Sanctus Sancto-
 rum, imò sanctitas sanctitatum, ut
 Danielis 9. vocatur. Non enim ad
 men-

(a) Ps. 95. (b) Isa. 6.

mensuram Deus dat ei spiritum. Et gratiam quidem ipse, per quem gratia facta est, ex ipso fonte Deo sibi conjunctissimo tantam hausit, quantum humanæ voluntatis sinus capere voluit, & valuit, nec finitam illam si qua posset existere infinita. Inde virtutum omnium comitatum, septem-plex spiritus chorum, ac beatitudinum recepit eâ plenitudine, ut nulla unquam ad immensum tantæ sanctitatis oceanum, unde nostra tota profluit, ex perenni Theandricorum operum concursu facta sit accessio. Nec enim aliter profecit gratiâ, quàm demonstratione illius majoris in dies, non amplificatione. Quid quod ipsa, nec increata sanctitas nō adoptionis, ut nostra, sed nativa & essentialis velut oleum exultationis unxit, perfudit, penetravitq; totum, unde in thorum gratiæ, ad quæ accedamus, erectus est? Benè ideoq; nemo melius hîc Origene: Anima illa, inquit, quasi
fer-

ferrum in igne, semper in Verbo, semper in sapientia, semper in Deo inconvertibilitatem ex Verbi Dei unitate indefinenter ignita possidebat.) Nimirum Christi cor erat altare æterno igne ardens, ubi jure sacrificium sui Amor sacerdos immolabat: Idem victima Christus, idem altare, idem Pontifex. Talis enim decebat Deum victima sola dignè adorando, sola condignè placando sufficiens, infinita infinito; (c) Talis decebat, ut nobis esset Pontifex sanctus, innocens, impolutus, segregatus à peccatoribus, & excel-sior cælis factus, qui non habet necessitatem quotidie quemadmodum sacerdotes prius pro suis delictis hostias offerre, deinde pro populi.

§. 2.

PLus est quòd peccare nullatenus potuit, quia inconvertibilitatem ex Verbi Dei unitate possidebat. An fortè etiam quòd, ut multi graves Theo-

(c) Heb. 7.

Theologi ratiocinantur , voluntas humana Christi , si à recto deficeret, non tam ipsius , quàm Verbi foret vitium , & opprobrium , penes quod erat summa Imperij domestici in Christi humanitatem , hoc est , suam , sicut est penes artificem instrumenti conjuncti ductus , penes superiorem animæ partem inferioris moderatio? Sanè anima beata omne bonum contuens oculo irretorto ab eo abduci nequit ad creatum bonum , cujus illecebras eminentissimè contentas in bono summo intuetur ? parum est , nec peccâsse , nec peccare potuisse JESUM , etiam sanctissimè , nullo non momento vitæ egit , dixit , cogitavitque . Quæ placita erant Patri , faciebat semper , hic cibus ejus , ac delicia . Mirare non crebrius in Evangelio , quàm semel ac iterum voluntatem propriam ab eo exprimi : semel quidem dixit (a) ad le-

(a) Matth. 8.

70 CHRISTIFORMITAS,
leprosum etiam acquiescens ejus vo-
luntati: *Volo, mundare*; iterum verò
(b) ad Patrem: *Volo Pater, ut ubi sum
ego, illic sit & minister meus: at ubi sua
res agitur, Non quod ego volo, sed quod
tu.* Usque adeò peccatoribus curan-
dis studuit, & amicorum commo-
dis, usque adeò sibi non placuit! De-
nique nil prodijt ex sacrosancto vo-
luntatis Christi sacrario seu elicito,
seu imperatum usque ad levissimos
corporis animique motus, etiam in
dormiente, cujus cor semper vigila-
bat, quod à dignitate ac reverentia
infinita tantæ personæ non traheret
similiter infinitam ad quodcunque
præmium excogitabile dignitatem;
alioqui quænam finiti præmij ad in-
finitam promerentis dignitatem pro-
portio? O quale nobis patrimonium
comparasti tot meritis tantisque bo-
ne JESU! ô inevitabiles amoris tui il-
lecebras! ô investigabiles divitias san-
ctita-

(b) *Ioan. 17.*

Et itatis tuæ negotiantis in nobis! Omnia enim tua mea sunt, & vox illa tua dulcis: (c) *Ego pro eis sanctifico meipsum: ut sint & ipsi sanctificati in veritate.* O verba solatij plenissima! Pater sancte exaudi filium tuum pro reverentia sic orantem pro nobis: (d) *Pater sanctifica eos in veritate.* In veritate, inquit, non in vanitate. Væ sanctis in vanitate phantasmatis sui fallentibus semetipsos! (e) *Diligite Dominum omnes sancti eius, quoniam requirit Dominus veritatem sanctitatis vestræ, & retribuet abundanter facientibus superbiam.* Da Pater impeccabilitatem hanc, ut mori malimus, quam fœdari deliberatè, ne levissimâ quidem labe: nullum inter peccata discrimen practicè statuamus, omnia adæq; ut mortalia fugientes. Heu miseram leviter peccandi necessitatem, quam exules patimur! Erue me Dñe de necessitatibus meis; nam perfectè tibi non placebo, nisi in regione vivorum.

Vlti-

(c) *Ioan. 17.* (d) *ibid* (e) *Psal. 30.*

*Ultima quando mei veniet certaminis
hora, (mus ultra?*

Ultima quando dies, quâ non peccabi-

Da etiam Pater, peccata mundi tollere salutis proximorum incumbendo; sin aliter nequeo, certè prece & exemplo. Da denique, ut sancti per gratiam & charitatem nîl cogitemus, dicamus, agamusve, etsi per se levissimum, quod animante spiritu, ac honestate charitatis Christiformis, non evehatur ad sublimem æterni meriti dignitatem, nullam benè de te, de proximis merendi opportunitatem corrumpi sinamus. Sed probeamus semper quæ sit voluntas Dei bona, beneplacens, & perfecta, ut quod perfectissimum est, exemplo Filij tui semper amplectamur.

C A P U T V.

IESVS amabilis ob pulchritudinem.

§. 1.

SUSPICE sponsa sponsum tuum,
non carne tenus, aut verbo, seor-
sum